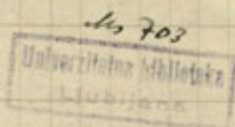

Velika Dolina, 15/III. 1900.

Draga moja Marica!

Ne vem, kako ste se mislili Vi to
zadevo, odločiti ugotovitvo slovnice. Jaz seveda
bi si želela ostati i nadalje pisatelj v zvezi
z Vami, ker ste se mi načasa najinega
topičevanja tako prav od srca prikljubili.
Dolgo sicer še nisem videla lista in Vaših
ljubimih rok, vendar pa tega nečem
smatrati za odpoed nekakega nadaljnjega
občevanja.

Vod je primerus dosti dolg, kaj ne?
Naj privedem tedaj ki glavnem urniku

svojega današnjega lista.

Čitali ste rekunjeno gozpa moj članek
v I. št. Slovečini. Čitali ste gotovo i besno
hajenje naših nasprotnikov. Jaz sem - nab.
vedela se le in v Slovečke, kaj se je bilo
spisovalo. Kajti Dostopen mi je soumo
"Narod", ki pa, razum ene postanele
pike, (suarbithi d. in 4.) pri spicial v
nobeno Italijo debato.

Iker mi je Vašo mnenje se vedno selike
vračunati, uprašam Vas tedaj hore na
ravnost, kaj mislite Vi o mojem članku.
Ali bi ga bili priobčili, da ste Vi is
učetnica? Povsini Vas, bodite mi docela
odkritosrčna, Vašo sodbo enim se vedno
više, ko od koga drugega.

Ali pa nisimo Slovenci morali le pravi
stroci? Člank, ki bi ga drugje niti več
ne pogledali, ker ne prinosa absolutno
nič novega, pa povzročia tak viki in

huk. Drugje - Gott Trautman in Das Abt - so
naše odpravaj teh nasprotov, a mi nedoletni
Slovenci - Bog ne Taj, Kristlana Teča bi
se stakho brano le skunila.

Svoji prijateljici Keriki Fisher sem poslala
nekaj lauzjskih novstkov v Berlin, ker se na-
nima na naše članke. Oh, kako se mi je
smejala in ubogi Vandi, ki na tak naiven
način razrača moja izvajanja. Tam stoji na vse
drugega stališču. A naši prepisi so le prepisi
"mit Das Bindroffiba". Da, meni se tudi tako
zordeva, pa kaj, ko Slovenci se drugega ne
umeje? Slovečka žena bi morala biti se vedno
le kuharica in postojja. In vedno pravijo,
da so nodeljali in da nebi povzročili svoj na-
rod. Kako, morala s prepiranjim žene? To,
dandanes več ni mojih. Narod brez slobo-
dnege krestva ne more šteti med civilizirane
nate.

Z Ivanka sem se sprijamila čitajsi njeno

Kritično Valentinovo knjige. Bai tisto, kar
ste Vi, Tringa moja, grajali. Nekoliko pre-
dolgi ji res sta, to priznam tudi. A jurec je
vedno dolgo. Saj ta knjiga res ne nosi
takega poudarjenja, kakor se ji je nablonilo
in vseh strani. Kakor če bi bila Slovenija res
rešena s to bono knjigo - kaj pa - ni, ni,
speti povedano - nisem citala. Meni se le
Doroteva tako, da bon-tona se ni mihi reči
in knjige, kakor 1X1. Tuj vse regle na
pamet, v pravem trenutku bi storil vedno
narobe, če ti ni v krvi in mesu. A to Jo.
seči samo v običajni, ne pa in bukve.
Tu mihi tega tudi običajni, da ste Joanko
zavrnili. Pustimo le spet priliko kritiki,
da se čenške spet kregajo. Seveda s pri-
merami Dourumini in italijani spaklami
in čenstov splah. Pa prosim, da mi ne
zamerite.

Nadejam se prav kmalo odgovora od Vas
ter Vas iskreno pozdravljam
Elvira.